

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 22– 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραϊμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική

ΚΥΡΙΑΚΗ
22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 14: 22-34
8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΔΕΥΤΕΡΑ
23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Αποδ. Κοιμήσεως
Θεοτόκου

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΡΙΤΗ
24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Αγ. Κοσμά του Αιτωλού

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Αγ. Φανουρίου,
Μεγαλομάρτυρος

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή – Πράξ. 13: 25-33
Ευαγγέλιο—Ματθ. 6: 14-30

ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ

Βιογραφία

Βρισκόμαστε στα 1600 μ.Χ. Μοναχοί από την Ιερή Μονή της Πάτμου φτάνουν στη Λειψώ της
Δωδεκανήσου και χτίζουν σε απόσταση ενός χιλιομέτρου από το Χωριό το εξωμονάστηρο
«ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ».

Ο Ναός είναι τρισυπόστατος, χτισμένος σε ρυθμό βυζαντινό. Τον διακρίνει ο χαμηλός τρούλος, τα ακανόνιστα τόξα, που γι' αυτό
αισθητοποιούν μια ασυνήθιστη γοητεία, τα λιγοστά και στενόμακρα παράθυρα, που το φειδωλό φως τους υποβάλλει τον
προσκυνητή.

Το διάβα των αιώνων άφησε ανέπαφη την εκκλησία, ενώ ερήμωσε τα γύρω κελιά των μοναχών. Μα σεβάστηκε το ιερό κειμήλιό
τους, την πρωτότυπη και θαυματουργική εικόνα της «Παναγίας του Χάρου». Πρωτοτυπία στην εικόνα δίνει το γεγονός ότι η
Παναγία ιστορείται να κρατά το Χριστό όχι ως βρέφος, αλλά κρεμάμενο νεκρό στο Σταυρό του μαρτυρίου. Και επειδή οι έννοιες
νεκρός και Χάρος σχετίζονται, η εικόνα, και γενικότερα η εκκλησία, ονομάστηκε «Παναγία του Χάρου».

Άγιος Κοσμάς Αιτωλός - Διδασκαί

Η πανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ

Δέν εὐρίσκεται τόπος όπου νά λείπη ὁ Θεός. Πρέπει καί ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί, ὅταν θέλωμεν νά κάμωμεν καμμίαν
ἀμαρτίαν, νά στοχαζώμεθα ὅτι ὁ Θεός εἶνε μέσα εἰς τήν καρδίαν μας, εἶνε πανταχοῦ παρὼν καί μᾶς βλέπει· νά ἐντρεπώμεθα τοὺς
Ἀγγέλους, τοὺς Ἁγίους, καί μάλιστα τὸν ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς μας, όπου μᾶς βλέπει. Ἀπὸ ἕνα μικρὸν παιδίον
ἐντρεπόμεθα, ὅταν θὰ κάμωμεν τήν ἀμαρτίαν, καί πῶς νά μὴν ἐντρεπώμεθα ἀπὸ τόσοις Ἁγίοις καί Ἀγγέλοις;

Ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν

Ὁ πανάγαθος καί πολυέλεος Θεός, ἀδελφοί μου, ἔχει πολλὰ καί διάφορα ὀνόματα· λέγεται καί φῶς, καί ζωή, καί ἀνάστασις.
Ὅμως τὸ κύριον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας εἶνε καί λέγεται ἀγάπη. Πρέπει ἡμεῖς, ἀνίσως καί θέλωμεν νά περάσωμεν καί ἐδῶ καλά, νά
πηγαίνωμεν καί εἰς τὸν παράδεισον, καί νά λέγωμεν τὸν Θεόν μας ἀγάπην καί πατέρα, πρέπει νά ἔχωμεν δυὸ ἀγάπας· ἀγάπην εἰς
τὸν Θεόν μας, καί εἰς τοὺς ἀδελφούς μας. Φυσικόν μας εἶνε νά ἔχωμεν αὐτὰς τὰς δυὸ ἀγάπας· παρὰ φύσιν εἶνε νά μὴ τὰς ἔχωμεν.

Καὶ καθὼς ἓνα χελιδόνι χρειάζεται δυὸ πτερούγας διὰ νὰ πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα, οὕτω καὶ ἡμεῖς χρειάζομεθα αὐτὰς τὰς δυὸ ἀγάπας, διότι χωρὶς αὐτῶν εἶνε ἀδύνατον νὰ σωθῶμεν. Καὶ πρῶτον ἔχομεν χρέος νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν μας, διότι μας ἐχάρισε τόσην γῆν μεγάλην ἐδῶ νὰ κατοικῶμεν πρόσκαιρα, τόσες χιλιάδες φυτὰ, βρύσες, ποταμούς, θάλασσας, ἀέρα, ἡμέραν, νύκτα, οὐρανόν, ἥλιον κ.λπ. Ὅλα αὐτὰ διὰ ποῖον τὰ ἔκαμεν, εἰμὴ δι' ἡμᾶς; Τί μᾶς ἐχρεώσται; Τίποτε. Ὅλα χάρισμα· μᾶς ἔκαμεν ἀνθρώπους, δὲν μᾶς ἔκαμε ζῶα· μᾶς ἔκαμεν εὐσεβεῖς ὀρθοδόξους χριστιανούς, καὶ ὄχι ἀσεβεῖς αἰρετικούς· ἂν καὶ ἀμαρτάνωμεν χιλιάδες φορὲς τὴν ὥραν, μᾶς εὐσπλαγχνίζεται ὡσάν πατέρας καὶ δὲν μᾶς θανατώνει νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν κόλασιν, ἀλλὰ περιμένει τὴν μετάνοιάν μας μετὰ τὰς ἀγκάλας ἀνοικτάς, πότε νὰ μετανοήσωμεν, νὰ παύσωμεν ἀπὸ τὰ κακά, καὶ νὰ κάμωμεν τὰ καλὰ, νὰ ἐξομολογηθῶμεν, νὰ διορθωθῶμεν, νὰ μᾶς ἐναγκαλισθῇ, νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὸν παράδεισον νὰ χαρῶμεθα πάντοτε.

Τώρα λοιπὸν τοιοῦτον γλυκύτατον Θεὸν καὶ Δεσπότην δὲν πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τὸν ἀγαπῶμεν, καὶ ἂν τύχῃ ἀνάγκη, νὰ χύσωμεν καὶ τὸ αἷμα μας χιλιάδες φορὲς διὰ τὴν ἀγάπην του, καθὼς τὸ ἔχουσε καὶ Ἐκεῖνος διὰ τὴν ἀγάπην μας; Ἐνας ἄνθρωπος σὲ κράζει εἰς τὸν οἶκον του καὶ θέλει νὰ σὲ φιλέσῃ ἓνα ποτήρι κρασί, καὶ πάντοτε εἰς ὅλην σου τὴν ζωὴν θεὸς νὰ τὸν ἐντρέπῃ καὶ τὸν τιμᾷ· καὶ τὸν Θεὸν δὲν πρέπει νὰ τιμᾷς καὶ νὰ ἐντρέπῃς, ὅπου σοῦ ἐχάρισε τόσα καλὰ καὶ ἐσταυρώθηκε διὰ τὴν ἀγάπην σου; Ποῖος πατέρας ἐσταυρώθηκε διὰ τὰ παιδιά του καμμίαν φορὰν; Καὶ ὁ γλυκύτατός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἔχουσε τὸ αἷμά του καὶ μᾶς ἐξηγόρασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλου. Τώρα δὲν πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Χριστόν μας; Ἡμεῖς ὄχι μόνον δὲν τὸν ἀγαπῶμεν, ἀλλὰ τὸν ὑβρίζομεν καθ' ἡμέραν μετὰ τὰς ἀμαρτίας ὅπου κάμνομεν. Ἀμὴ ποῖον θέλετε νὰ ἀγαπῶμεν, ἀδελφοί μου; Νὰ ἀγαπῶμεν τὸν διάβολον, ὅπου μᾶς ἐβγαλεν ἀπὸ τὸν παράδεισον καὶ μᾶς ἔφερεν εἰς τὸν κατηραμένον τοῦτον κόσμον καὶ παθαίνομεν τόσα κακά; Καὶ ἔχει προαίρεσιν ὁ διάβολος, ἂν ἠδύνατο αὐτὴν τὴν ὥραν νὰ μᾶς θανατώσῃ ὅλους καὶ νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν κόλασιν, τὸ ἔκαμεν. Τώρα σὰς ἐρωτῶ, ἀδελφοί μου, νὰ μοῦ εἰπῇτε ποῖον πρέπει, νὰ μισοῦμεν τὸν διάβολον, τὸν ἐχθρόν μας, ἢ ν' ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν μας, τὸν ποιητὴν μας, τὸν πλάστην μας; - Ναί, ἅγιε τοῦ Θεοῦ. - Πολὺ καλὰ τὸ λέγετε, νὰ ἔχω τὴν εὐχὴν σας, καὶ ἐγὼ τὸ λέγω, μὰ καὶ ὁ Θεὸς χρειάζεται στρώμα διὰ νὰ καθίσῃ· ποῖον δὲ εἶνε; Ἡ ἀγάπη. Ἄς ἔχωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀγάπην εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς μας, καὶ τότε ἔρχεται ὁ Θεὸς μας καὶ μᾶς χαροποιεῖ, καὶ μᾶς φυτεύει εἰς τὴν καρδίαν μας τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ περνοῦμεν καὶ ἐδῶ καλὰ καὶ πηγαίνομεν καὶ εἰς τὸν παράδεισον νὰ εὐφραίνωμεθα πάντοτε.

Κυριακὴ Θ' Ματθαίου, Ματθ. 14: 22-34

Ο Χριστὸς ἔκανε πολλὰ θαύματα. Ἐκανε θαύματα στοὺς ἀνθρώπους ὅπως π.χ. θεράπευσε τὸν παραλυτικὸ τῆς Καπερναοῦμ, τοὺς δέκα λεπρούς, τὸν υἱὸ τῆς χήρας τῆς Ναὶν κ. ἄ. Ἐκανε θαύματα μετὰ τὰ ὅποια μᾶς ἐδειχνε πτυχὲς τοῦ προσώπου Του, ὅπως τὸ θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Ἀναλήψεως. Τέλος ἔκανε θαύματα στὴν ἄψυχη ὕλη, ὅπως πολλαπλασίασε τοὺς πέντε ἄρτους καὶ καταταράσθηκε τὴν ἄκαρπη συκιά. Στὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα γαληνεύει τὴ θάλασσα καὶ κάνει νὰ κοπάσῃ ὁ ἄνεμος.

Ἡ ἀπουσία τοῦ Χριστοῦ

Μετὰ τὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν πέντε ἄρτων ἀνάγκασε τοὺς μαθητὲς Του «ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν» (Ματθ. 14,22). Αὐτὸς ἀφοῦ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβηκε στὸ ὄρος γιὰ νὰ προσευχηθεῖ. Κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς προσευχῆς Του τὸ πλοῖο δοκιμάσθηκε, γιατί ἄρχισε σφοδρὴ θαλασσοταραχὴ καὶ ἦταν «βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων». Τὶς πρωινὰς ὥρας ἐμφανίσθηκε κι ἔλυσε τὴν ταραχὴ τῶν κυμάτων. Οἱ μαθητὲς εἶχαν συνηθίσει στὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Ἦθελε νὰ τοὺς δώσῃ νὰ καταλάβουν πὼς πρέπει νὰ εἶναι στενὰ συνδεδεμένοι μαζί Του. «Ὅσο ἀνέβαινε ἡ ἀγωνία τους, τόσο περισσότερο ἤθελαν τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ», γράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Σηκώθηκε θύελλα, ὁ ἄνεμος ἀντίθετος, περνοῦσαν οἱ ὥρες καὶ βοήθεια δὲν εἶχαν ἀπὸ κανέναν.

Ο Κύριος ἤθελε νὰ τοὺς δοκιμάσῃ στὴν ὑπομονή. Ἦθελε νὰ τοὺς δώσῃ νὰ καταλάβουν «φέρειν τὰ συμπίπτοντα γενναίως», νὰ ἀντιμετωπίζου μετὰ γενναιότητα τοὺς πειρασμούς, γράφει ἓνας Ἅγιος. Ἡ θαλασσοταραχὴ ἦταν μία ἐξάσκηση τῶν μαθητῶν στὴν ὑπομονή, στὴν καρτερίαν, στὴν προσευχή. Ο Χριστὸς, ὅταν πρόκειται νὰ δώσῃ σὲ κάποιον ἄφθονη χάρη, τὸν ἐκπαιδεύει προηγουμένως στοὺς πειρασμούς. Οἱ Ἀπόστολοι θὰ κήρυτταν σ' ὅλον τὸν κόσμον, θὰ ἔκαναν πολλὰ θαύματα, θὰ τοὺς ἔδινε ὁ Χριστὸς τὴ δύναμιν νὰ κάνουν σημεῖα καὶ ὑπερφυσικά γεγονότα, γι' αὐτὸ καὶ τοὺς ἐκπαιδεύει στοὺς πειρασμούς, ὥστε νὰ μὴν ἀπελπισθοῦν, ὅταν θὰ συναντοῦσαν δυσκολίες καὶ ἀντιξοότητες. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Χριστοῦ τὶς πρωινὰς ὥρας ἔλυσε τοὺς φόβους τῶν μαθητῶν καὶ γαλήνευσε τὴ θάλασσα.

Οἱ πειρασμοὶ στὴ ζωὴ μας

Στὴ ζωὴ μας ὑπάρχουν δύο εἰδῶν πειρασμοί. Ὑπάρχουν πειρασμοὶ ποὺ ἀναφέρονται στὴν πίστη. Ὁ ἄνθρωπος ὀλιγοπιστεῖ ἀπέναντι στὸ Θεό, ἔχει λογισμοὺς βλασφημίας, δὲν παραδέχεται τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀρνεῖται τὰ ἱερὰ μυστήρια, εἶναι δίψυχος. Ἐπίσης πολεμᾶται ἀπὸ τὴν πορνείαν καὶ ἀπ' τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ γενικὰ ἀπ' τὰ μεγάλα πάθη. Στούς πειρασμούς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος μόνος του δὲν μπορεῖ νὰ πολεμήσῃ σωστά. Μόνον μετὰ τὴ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ νικήσῃ τὶς καταστάσεις ποὺ περιγράψαμε πιὸ πάνω. Ὅταν ἐμφανισθοῦν τέτοια φαινόμενα στὴ ζωὴ μας, λέμε τὴν προσευχὴν τοῦ Χριστοῦ • «μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν» (Ματθ. 6,13). Οἱ πειρασμοὶ αὐτοὶ μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὸ Θεό. Κάθε τι ποὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸ Θεό, πρέπει νὰ τὸ διώχνουμε ἀμέσως.

Ἀντίθετα ὑπάρχουν ἄλλοι πειρασμοὶ ποὺ μᾶς ὠφελοῦν. Π.χ. Οἱ πειρασμοὶ τῆς στερήσεως τῶν υλικῶν ἀγαθῶν, ἡ συκοφαντία εἰς βάρος μας, οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μας, ἡ ἔλλειψις συμπάθειαν ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρων μας, οἱ ἀσθένειες οἱ ἀνιάτες καὶ βασανιστικαί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλες ποὺ πρόσκαιρά μᾶς ταλαιπωροῦν κ. ἄ. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ πειρασμοὶ δὲν μᾶς κάνουν κακό, ὅταν τοὺς ἀντιμετωπίσουμε μετὰ τὸ πνεῦμα τὸ Εὐαγγελικὸ καὶ τὴ δύναμιν τῆς προσευχῆς.

«Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἰακ. 1,12), γράφει ὁ Ἀπόστολος. Ὁ ἴδιος λέγει πὼς πρέπει νὰ νιώθουμε χαρὰ, ὅταν περιπέσουμε σὲ πειρασμό. Αὐτοὶ οἱ πειρασμοὶ εἶναι εὐεργέτες μας καὶ μάλιστα μεγάλοι, γράφει ὁ ἁββὰς Ἰσαὰκ ὁ Σύρος. Κανένας ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ ἀγωνισθεῖ καὶ νὰ ζήσῃ ἐνάρετα, δὲν εἶναι μόνος του στὸν ἀγῶνα του. Τὸ φορτίον του τὸ σηκώνει ὁ Θεὸς καὶ γίνεται ἐλαφρό. Ἐμεῖς ὀφείλουμε νὰ πιστεύουμε πὼς δὲ θὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ ὁ Θεός. Δὲν ὠφελεῖ νὰ πιστεύουμε στὸ Χριστό, ἐὰν δὲν ἔχουμε ἐμπιστοσύνην στὸ πρόσωπόν Του. Πιστεύουμε ἀκράδαντα πὼς στὸ τέλος θὰ ἐπέμβῃ ὁ Θεὸς στὴ ζωὴν μας καὶ θὰ ἀπαλύνῃ τοὺς πειρασμούς, ἐὰν δὲν γογγύσουμε καὶ δὲν μεμψιμοιροῦμε καὶ ἔχουμε ὑπομονή.

Ἀδελφοί μου,

Ἐχουμε πάρει ὅπλα ἀπ' τὸ Θεὸ πνευματικά, γιὰ νὰ πολεμοῦμε τοὺς πειρασμούς κι ὄχι νὰ περιπίπτουμε σὲ ἀκηδία κι ἀπελπισία. Ἄς ἔχουμε στραμμένο συνεχῶς τὸ πρόσωπόν μας στὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ μὴ βουλιάζουμε στὸ πέλαγος τῶν καθημερινῶν πειρασμῶν τῆς ζωῆς μας.

- κ.κ. Ἰωὴλ Φραγκάκος, Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας